

Teun de Jager

De wederkomst van Christus

Over een oud boekje en de migratiecrisis

Leven in de eindtijd

Soms kom je erachter dat je je eigen ideeën over wat de Bijbel zegt, moet bijstellen. Zo had ik altijd het idee dat God pas weer met het volk Israël Zijn weg vervolgt nadat de Gemeente is opgenomen. Dan worden nog onvervulde profetieën werkelijkheid. Natuurlijk, het ‘voorwerk’ voor de vervulling is al gaande; zo woont het Joodse volk sinds 1948 weer in eigen land. Maar het ‘echte werk’, de echte vervulling moet nog komen. Zo dacht ik tenminste.

Totdat ik vorig jaar tijdens de vakantie het boek ‘Leven we werkelijk in de eindtijd?’¹ van Roger Liebi las. Daarin wordt overduidelijk dat de verschillende uitdrukkingen die de Schrift gebruikt voor de eindtijd slaan op de periode vanaf het einde van de 19^e eeuw, toen Joden in grote aantallen naar het Beloofde Land teruggingen. De schrijver maakt duidelijk dat er sinds die tijd meer dan 175 profetieën vervuld zijn. Dan realiseer je je dat het beeld dat je hebt van Gods handelen niet klopt, en dat je leeft midden in de tijd waarin onder Gods soevereine bestuur alles gaat zoals Hij vooraf gezegd heeft. Dus ook vandaag en morgen is het al eindtijd, en gaan de dingen volgens Zijn wijs beleid en worden

¹) Ondertitel “Meer dan 175 vervulde profetieën”. Middernachtsroep, Doorn 2013. ISBN 9789066031630.

Zijn profetieën vervuld. Vanaf het moment dat je dit op deze manier zo indringend beseft, verandert ook de manier waarop je tegen de dingen aan kijkt.

Dit jaar op vakantie wilde ik het bijbelboek Openbaring eens doornemen. Daarom had ik ook het oude boekje, getiteld 'De toekomst volgens de profetieën van Gods Woord'² door H.L. Heijkoop meegenomen. Het zijn artikelen die in de beginjaren van het bijbelstudieblad 'Uit het Woord der Waarheid' (vroeger wel 'het groene blaadje' genoemd) gepubliceerd zijn. Ik heb me laten vertellen dat de artikelen geschreven zijn naar aanleiding van lezingen die br. Heijkoop in 1946 heeft gehouden in Arnhem. De zaal was afgeladen vol! Zo was dat in die tijd, net na het einde van de 2^e wereldoorlog; de mensen wilden weten hoe het verder zou gaan.

Het boekje geeft in kort bestek veel inzicht in de toekomst, en door tekstverwijzingen ook aanknopingspunten voor verder onderzoek van de Schrift. Wat dat betreft is het aan te raden het ook in deze tijd te lezen – maar wel zelf blijven nadenken en checken 'of deze dingen zo zijn'. Anderzijds verbaas je je erover dat iemand halverwege de vorige eeuw dingen schrijft louter en alleen op basis van wat de Schrift zegt, die je nu om je heen kunt waarnemen! Enkele van die dingen wil ik graag met jullie delen, met de hoop dat het ons allen meer doet uitzien naar de komst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente!

Rusland en Griekenland

Aan het eind van het boekje worden wat aanvullende dingen gezegd over de profetie; en zo gaat het daar o.a. over de vraag of Ros in Ezechiël 38 en 39 nu Rusland is of niet. De conclusie van de schrijver is dat daarvoor genoeg bewijs is. In dat verband noemt hij dan eigenlijk terloops dat er aanwijzingen zijn dat Rusland een bijzondere relatie heeft met de Grieken. Zo is onder meer Ros de Griekse naam voor Rus, en zijn er geleerden die menen dat Russen afstammelingen zijn van Tiras (Griekenland)³.

Welnu, met dit in het achterhoofd realiseerde ik me dat tijdens de Griekse crisis meneer Tsipras bij meneer Poetin op bezoek was in juni 2015. Zouden de Grieken

²) Aalten 2001. ISBN 9059070569.

³) Kijk je op Wikipedia, dan vind je bij Tiras een soortgelijke relatie tussen Grieken en Russen vanuit Joodse geschriften (<https://en.wikipedia.org/wiki/Tiras>).

toch meer met Rusland hebben en minder met Rome? Het zou me niet verbazen dat ook dit een steeds grotere rol gaat spelen. Nu kun je hier veel over speculeren, maar dat moeten we maar niet doen. Waar het mij alleen om gaat, is dat er in dit boekje over de bijbelse profetieën een link gelegd werd tussen Rusland en Griekenland, en ik me bij het lezen opeens realiseerde wat ik net gezien had over de ontmoeting van de twee genoemde heren in Moskou.

IJzer en leem

Spannender werd het bij de toekomst van het West-Romeinse rijk. Over het vierde rijk (de voeten van het beeld in Daniël 2) schrijft br. Heijkoop in zijn boekje: *'(...) de voeten zijn van gemengd ijzer en leem. Er is dus een vreemd element binnengedrongen en volgens vers 2:43 moet dit zien op mensen, daar er staat dat ze zich met menselijk zaad⁴ zullen vermengen. Ongetwijfeld ziet dit op de grote mensenmassa's uit N.O. Europa die in de 4^e en 5^e eeuw in het Romeinse rijk indrongen en daar samengesmolten zijn met de oorspronkelijke bewoners (...)*'. Toen ik dit las gingen er bij mij wat lampjes branden.

De eerste was dat het hier kennelijk (althans volgens deze uitleg) om mensenmassa's gaat die West-Europa binnenkwamen; en ik moest direct denken aan de vluchtelingen die nu per boot proberen Europa te bereiken. Vervolgens vroeg ik me af of alleen de volksverhuizingen uit de 4^e en 5^e eeuw bedoeld konden zijn. Dat leek me niet erg logisch, omdat er tussen toen en nu zo'n 1500 jaar tijdverschil zit en het volgende vers meteen de komst van Gods Koninkrijk vermeldt. Bovendien vermoed ik dat de 'immigranten' van de 4^e en 5^e eeuw nu zo langzamerhand wel geïntegreerd zijn (althans, ik kan niet aanwijzen of er nog sporen van te vinden zijn).

Dan besef je dat er de afgelopen decennia veel migranten in Europa zijn opgenomen, maar dat vele moslims niet geïntegreerd zijn. Diverse overheden hebben de afgelopen jaren toegegeven dat hun integratiebeleid mislukt is. Voeg daarbij de stroom van moslimimmigranten uit het Midden-Oosten naar West-Europa, en is het wel zeker dat ook zij niet zullen integreren.

In de uitleg van br. J. G. Fijnvandraat over het boek Daniël⁵ wordt op pagina 166 W. Kelly aangehaald, die ergens schrijft: *'Ik geloof dat de Geest van God in het*

⁴) SV en HSV; NBG heeft "zij zullen zich door huwelijksgemeenschap vermengen".

⁵) "Babylon, Beeld en Beest", Medema, Vaassen 1987, ISBN 9063531575.

gebruik van het symbool 'klei' verwijst naar een element, dat niet origineel Romeins is – dat de kracht van ijzer bezat –, maar naar de barbarenhorden, die in een latere periode binnenvielen en de Romeinse kracht verzwakten en geleidelijk aparte koninkrijken vormden (...). We hebben iets wat niet eigenlijk en origineel Romeins is, maar dat van elders erin gebracht is; en het is de vermenging van deze beide elementen die de zwakheid veroorzaakt die uiteindelijk leidt tot verdeeldheid. Deze horden van de barbaren die binnendrongen bleken geen overwinnaars, maar gasten van Rome te zijn en vestigden zich ten slotte binnen zijn grenzen. Dit leidde daarop tot de verdeling van het rijk in een aantal gescheiden en onafhankelijke koninkrijken toen de macht en de trots van Rome waren gebroken'. Kelly gaat verder dan Heijkoop in zijn uitleg en is veel concreter.

Maar wat nu het specifieke element was, dat niet vermengd kon worden met het ijzer, dat was voor de bijbeluitleggers een raadsel. Ook een eventuele uitleg van het woord 'leem' helpt hier niet. Immers, het woord dat voor 'leem' wordt gebruikt – en ook de uitdrukking 'modderig leem' – komt alleen in het tweede hoofdstuk van Daniël voor. Er zijn dus geen andere Schriftplaatsen die iets van de bijzondere betekenis van dit woord kunnen aangeven.

Maar zouden we vandaag de dag niet moeten zeggen dat de vermenging van het leem met het ijzer slaat op de immigratie naar West-Europa van islamieten? Dit blijkt niet samen te gaan, het verzwakt de (politieke) kracht van Europa en leidt tot verdeeldheid tussen de leden van de Europese Unie. Er zijn landen, zoals Hongarije, die niet mee willen doen aan de verplichte verdeling van vluchtelingen over de lidstaten. Het rijk heeft twee voeten en tien tenen, 'het zal gedeeltelijk sterk zijn en gedeeltelijk broos' (Dan. 2:42); oftewel, er zullen lidstaten zijn die hun kracht behouden en andere zullen door de immigratie hun kracht verliezen. Als dit zo is, dan zien we nu voor onze ogen het ontstaan van dit laatste rijk van het statenbeeld. Dan kan de komst van Gods Koninkrijk niet ver meer zijn. Hoeveel te meer is de komst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente dan dichtbij!

Van crisis naar crisis

Even nog iets anders. Het Nederlandse woord 'oordeel' is de vertaling van het Griekse woord 'krisis'; het komt bijna vijftig keer voor in het Nieuwe Testament. We hebben alle reden om de verschillende crisissen waar de mensheid ook in onze tijd aan wordt blootgesteld, te zien als oordelen van God. Weliswaar nog niet als de uiteindelijke en definitieve oordelen; die komen pas als de Gemeente is opgenomen. De financiële en bankencrisis, de humanitaire crisis, de

vluchtelingen crisis, oorlogen, natuurrampen en ecologische crisis, zijn echter 'oordelen' die God wil gebruiken om de mensheid aan te spreken en op te roepen tot bekering. Maar het schijnt niet te helpen; de banken hebben nog niets geleerd, zegt men, en ook van de andere crisissen wordt de wereld niet beter. Integendeel, het wordt alleen slechter.

De crisissen zoals die in de tijd van de Grote Verdrukking optreden, zullen zo hevig en ontzagwekkend zijn als nooit tevoren (zie het boek Openbaring). Vóór die tijd komt de Heer Jezus om de Gemeente te 'verlossen van de komende toorn' (1 Tess. 1:10). Maar wat we vandaag zien, zijn de schaduwen van wat nog komen gaat.

De crisis in de kerk

En wat te denken van de crisis in de kerk? Velen noemen het inderdaad een crisis, nog los van de vraag of je vrijzinnig of orthodox bent. De leegloop, de verbroekeling en alles wat er op christelijk erf gebeurt, is dat geen crisis? Is dat geen oordeel van de Heer van de kerk Zelf? Maar de oproep die de Heer Jezus doet aan de postmoderne kerk van onze tijd: 'Wees dan ijverig en bekeer u' (Openb. 3:19), vindt weinig gehoor.

De Heer Jezus zal degenen die Hem toebehoren opnemen in heerlijkheid, en wat achterblijft is wat de Schrift noemt 'de grote hoer, de grote stad Babylon' (Openb. 17:1,5; 18:2,10). In zijn boekje schrijft br. Heijkoop: *'Dat de grote hoer het naamchristendom voorstelt, is wel heel duidelijk. Ze draagt echter speciaal de kentekenen van Tyatira. Rome zal de leiding hebben. Zal het protestantisme misschien terugkeren in de schoot van de moederkerk? (...) De politieke invloed van Rome zal toenemen en uiteindelijk geheel West-Europa overheersen. Echter, het is een christendom zonder Christus. Een godsdienst zonder God. Maar dan, op het hoogtepunt van haar macht, zal ze vernietigd worden. God zal in de harten van de politieke heersers van West-Europa eenheid van denken werken. Eenheid in haat als gevolg van haar tirannie. Zij zullen de hoer haten, en haar woest en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden; want God heeft in hun harten gegeven om zijn mening te doen'* (Openb. 17:16).

Pakweg 60 jaar geleden was het nog de vraag of het protestantisme in de schoot van de moederkerk zou terugkeren. Br. Heijkoop heeft de vraag vast retorisch gesteld, hoewel hij niet kon bevroeden hoe dat zou gaan. Wat wij nu zien is dat zelfs evangelische- en pinksterkerken, die in het begin zich heel stellig afkeerden van Rome, enthousiast luisteren naar de oproepen van Paus Franciscus om

gehoorzaam te zijn en terug te keren tot de katholieke kerk. Daarbij zijn de verschillen in de leer niet meer relevant; dat zijn dingen die de theologen volgens de Paus met elkaar wel kunnen uitzoeken. Wat ze gemeenschappelijk hebben, zijn dezelfde innerlijke ervaringen van ‘de geest’, waardoor ze ook die eenheid innerlijk ervaren.

Paulus had aan Timoteüs al geschreven: *‘De Geest nu zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen, door huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten als met een brandijzer hebben toegeschroeid. Zij verbieden te trouwen en gebieden zich te onthouden van voedsel’* (1 Tim. 4:1-3). Dezelfde apostel waarschuwde de Korintiërs in de eerste brief al voor gemeenschap met de demonen (10:20b). Hier in de brief aan Timoteüs zegt hij het nog sterker. Het is Gods Geest, die met grote nadruk voorzegt dat er een tijd komt waarin er zijn, die niet onderscheiden wat van de Geest of van andere geesten komt – en daardoor zullen afvallen van het geloof en terecht komen bij de misleiding van demonen.

Wat betekent dit anders dan dat ‘in latere tijden’ – sinds het begin van het pausdom – de geloofsafval al begonnen is? En vanaf het begin van de 19e eeuw zien we de liberale afval, en sinds de 20e eeuw de charismatische afval. De Geest legt hier ook duidelijk de link met de monastieke en mystieke tradities in de katholieke kerk, die denkt dat celibaat en ascese wegen zijn om dichter bij God te komen en Hem te ervaren. Het is in wezen afgoderij, die de Heer in de gemeente in Tyatira al aanwijst en noemt als reden voor het oordeel (Openb. 2:20-22). Het naamchristendom is het grote Babylon, waarvan in Openbaring 18:2 staat ‘dat zij een woonplaats van demonen is geworden (...)’. We zien het om ons heen al gebeuren.

In het oude boekje stond het zo: *‘De politieke invloed van Rome zal toenemen en uiteindelijk geheel West-Europa overheersen’*. Daar hoeven we niet meer veel over te zeggen, want dat is vandaag de dag overduidelijk. De Huffington Post, een Amerikaanse progressief-liberale nieuwswebsite, kopte in een artikel ter gelegenheid van het bezoek van de Paus aan de Verenigde Staten: ‘The Pope wants to be the President of the World’⁶ (De Paus wil president van de wereld worden). Het artikel vervolgt dan dat dit natuurlijk niet een bestaande baan is,

⁶) http://www.huffingtonpost.com/entry/pope-francis-world-leader_56041e79e4b00310edfa4d0f

maar dat de Paus door zijn optreden wel duidelijk maakt dat hij in het politieke werelddebat een bepalende stem wil hebben.

Tot slot

We leven in een tijd waarin er één macht op aarde is, die tot doel heeft zowel Joden als christenen uit te roeien, en dat is die van de jihad-strijders. In het Midden-Oosten zijn ze rondom Israël met een grote opmars bezig, die de wereld waarschijnlijk niet kan tegenhouden. En in Europa? Het zal ons niet verbazen wanneer ze, met de goedkeuring van de Europese leiders in de eindtijd, een belangrijke rol zullen spelen bij de uiteindelijke vernietiging van het naamchristendom in West-Europa. Degenen die in die vreselijke tijd zich toch tot God bekeren, zullen ter dood gebracht worden; het is 'een grote menigte, die niemand kon tellen' (Openb. 7:9). In hoofdstuk 20:4 lezen we de wijze waarop zij aan hun eind zijn gekomen: ze zijn onthoofd!

Wanneer komt de Heer Jezus?

In het oude boekje schrijft br. Heijkoop onder meer: *'Alles wat we dus na Openbaring 5 vinden, zal gebeuren nadat de gemeente in de hemel is. Nee, er hoeft niets meer plaats te vinden, voor zover het Woord van God ons geopenbaard heeft, voordat de Heer Jezus ons komt halen. We mogen met verlangende harten naar Hem uitzien en ieder uur Zijn komst verwachten'*. Als we de schaakstukken zien bewegen en hun posities zien innemen voor het eindspel, dan is de komst van de Heer heel dichtbij!

Aan het eind van zijn boekje voegt br. Heijkoop wat aanvullingen toe, waarin hij min of meer openlaat of de Gemeente inderdaad wordt opgenomen vóór de laatste jaarweek, of mogelijk wat later. Want hij schrijft: *"Dat de staat Israël opgericht is hebben we al meegemaakt. Of het Romeinse Rijk hersteld zal worden en dit een verbond met Israël zal sluiten, vóór de opname van de gemeente, is m.i. niet geheel duidelijk uit de Schrift. Wel is duidelijk dat alleen de gebeurtenissen van de tweede helft van de zeventigste jaarweek beslist na de opname der gemeente plaatsvinden. In de Openbaring worden alleen deze 3,5 jaar uitdrukkelijk genoemd en dan is de gemeente in de hemel"*.

We weten niet precies waar we nu zitten op Gods tijdlijn, maar één ding is duidelijk: de Heer komt gauw! 'Hij die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom Heer Jezus!' (Openb. 22:20).

Oude Sporen 2016

